

Evangelie naar Lukas

Beste lezer,

Met het Evangelie naar Lukas heeft u een deel van het bekendste boek ter wereld in handen: de Bijbel. Het is ook het meest verkochte en vertaalde boek. Al eeuwen lang lezen mensen in de Bijbel. Het is ook een veelbesproken boek. En niet zonder reden. Miljoenen mensen hebben er door de eeuwen heen het ware levensgeluk, de zaligheid in gevonden. De Bijbel is het Woord van God aan mensen. Daarin maakt Hij Zich bekend. Hij wil dat mensen Hem leren kennen. Dan alleen beantwoorden we weer aan het ware levensdoel: een leven tot eer van God.

En Jezus antwoordde hem, zeggende: Er is geschreven, dat de mens bij brood alleen niet zal le-ven, maar bij alle woord Gods. (Lukas 4:4)

Als we niet in de Bijbel lezen en God niet leren kennen, hebben we geen eeuwig leven met Hem. Het is daarom van levensbelang de Bijbel te gaan lezen. Daarin staat beschreven Wie God is, hoe God de mensen ziet, maar ook Wie God voor mensen wil zijn.

Oude Testament en Nieuwe Testament

De Bijbel bestaat uit twee delen: het Oude Testament en het Nieuwe Testament. Het Oude Testament gaat over de tijd vóór de geboorte van Jezus Christus, de Zoon van God. Het begint met Gods schepping van hemel en aarde, en ook van de mens. Het grote doel van de schepping is dat de mens leeft tot eer van God, in liefde en volkomen harmonie met Hem en met elkaar. Maar de mens verbrak die relatie en vertrapte Gods liefde. Hij scheurde zich los van God, de Bron van het leven. De zeer goede schepping werd hierdoor verwoest. Dood en verderf deden hun intrede (de zondeval, hierover kun je lezen in het boek Genesis, hoofd-

stuk 3). Maar God beloofde herstel door Jezus Christus. Deze belofte loopt als een rode draad door het Oude Testament.

In het Nieuwe Testament, het tweede deel van de Bijbel, wordt deze belofte vervuld met de geboorte van Jezus. Ook wordt het leven, de handelwijze en het spreken van Jezus op aarde hierin beschreven en ook hoe Hij moest lijden, is gestorven, begraven en opgestaan. Dat wordt vooral beschreven in de eerste vier boeken van het Nieuwe Testament, die de Evangelieën worden genoemd. Door het leven, lijden, sterven en weer opstaan uit de dood maakte Jezus het herstel mogelijk in de relatie tussen God en mensen. Alleen door het geloof in Jezus Christus is dat herstel mogelijk. Dat is het ware geluk, de zaligheid.

Deze uitgave

Het Boek Lukas is een van de vier beschrijvingen van het Evangelie uit het Nieuwe Testament. Het bijzondere van deze uitgave is dat behalve de tekst van de Statenvertaling ook allerlei uitleg is opgenomen, die het lezen in de Bijbel wat makkelijker maakt. Bijna elke tekst wordt toegelicht, en er wordt ook achtergrondinformatie gegeven. Deze informatie komt uit de Bijbel met Uitleg.

We hopen dat deze uitgave van het Evangelie naar Lukas uitnodigt om de hele Bijbel te gaan lezen. Bovenal hopen we dat God het lezen van Zijn Woord zegent aan uw of jouw hart.

Namens Bijbelcentrum.nl

Het meer van Galiléa, door Lukas het Meer van Gennésaret genoemd (Luk. 5:1). Johannes gebruikt soms de naam 'Zee van Tibérias'.

IN HET KORT

AUTEUR: Lukas

PUBLIEK: Theófilus

DATERING: Tussen 50 en 65 na Christus

INHOUD: Leven, sterven, opstanding en hemelvaart van de Heere Jezus Christus

Wie schreef het Bijbelboek?

Het evangelie van Lukas noemt niet de naam van een auteur. De Vroege Kerk heeft het boek echter vanaf het begin algemeen aan Lukas (zie 1) toegeschreven. Gegevens uit het boek Handelingen en de brieven van Paulus (zie de inleiding op Handelingen) bevestigen dit. Uit de inleiding blijkt dat Lukas de Heere Jezus niet persoonlijk heeft gekend. Hij heeft echter nauwkeurig navraag gedaan bij ooggetuigen van het optreden van Christus (Luk. 1:1-4). Waarschijnlijk was Lukas geen Jood van geboorte. Hij is wel goed thuis in de Griekse vertaling van het Oude Testament (de Septuaginta). Vooral in hoofdstuk 1 en 2 gebruikt Lukas een stijl die veel lijkt op die van de Septuaginta.

Aan wie is het Bijbelboek gericht?

Lukas schreef zijn evangelie, evenals het boek Handelingen, voor Theófilus (Luk. 1:3 en Hand. 1:1). Theófilus was een niet-Jood met een hoge positie, mogelijk aan

het hof van de keizer, die geïnteresseerd was in het christendom. Het evangelie van Lukas is dus met name geschreven voor christenen zonder een Joodse achtergrond.

Wanneer is het Bijbelboek geschreven?

Wanneer Lukas zijn evangelie schreef, is niet met zekerheid vast te stellen. Hij schreef het waarschijnlijk vóór de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus. Lukas zegt namelijk nergens dat de voorzeggingen van de Heere Jezus hierover al in vervulling gegaan zijn (Luk. 19:43-44 en Luk. 21:20-24). Veel uitleggers denken dat Lukas gebruikelijk maakt heeft van het evangelie van Markus. In dat geval kan Lukas uiteraard pas na Markus geschreven zijn (zie de inleiding op Markus). Waarschijnlijk is het evangelie ergens tussen 50 en 65 na Christus tot stand gekomen.

Wat is de kern?

Door het leven, sterven en de opstanding van Jezus Christus brengt God de zaligheid (redding) voor zondaren uit alle volken.

Wat is bijzonder?

GESCHIEDENIS Lukas is een nauwkeu-

HOE IS DE INDELING?

1:1-4	Inleiding
1:5-2:52	Geboorte en jeugd van Johannes de Doper en van Jezus
3:1-4:13	Optreden van Johannes de Doper en voorbereiding op het optreden van Jezus
4:14-9:50	Optreden van de Heere Jezus in Galiléa
9:51-19:44	De Heere Jezus op weg naar Jeruzalem
19:45-21:38	Jezus' onderwijs in de tempel in Jeruzalem
22:1-23:56	Lijden en sterven van de Heere Jezus
24:1-53	Opstanding en hemelvaart van de Heere Jezus

rige geschiedschrijver. Voor zijn evangelie heeft hij onderzoek verricht en navraag gedaan bij ooggetuigen (Luk. 1:1-4 en de inleiding op Handelingen). Hij legt ook verbanden met de geschiedenis van het Romeinse rijk (Luk. 2:1-2 en Luk. 3:1). Anders dan Matthéüs (zie Matth. 1:1-17), die voor Joden schrijft, laat Lukas het geslachtsregister van de Heere Jezus

teruggaan tot Adam (Luk. 3:23-38). Het Evangelie van Jezus Christus raakt niet alleen het Joodse volk, maar de gehele mensheid.

HEILSGESCHIEDENIS De lofzangen van Elisabet, Maria, Zacharias en Simeon aan het begin van Lukas benadrukken dat de geboorte van de Heere Jezus de vervulling is van Gods oude beloften aan Abraham en aan Zijn volk Israël (Luk. 1:54-55 en 68-73 en Luk. 2:25 en 32). Het Lukasevangelie laat echter ook zien dat het Evangelie zal uitgaan naar alle volken (Luk. 2:32, Luk. 3:6 en Luk. 24:47). Daarover schrijft Lukas in zijn tweede boek, Handelingen. Vaak vermeldt Lukas dat dingen 'moeten' gebeuren (Luk. 2:49, Luk. 4:43, Luk. 13:33 en Luk. 19:5), vooral als het gaat om Jezus' lijden, sterven en opstanding (Luk. 9:22, Luk. 17:25, Luk. 22:37 en Luk. 24:7, 26 en 44). Door middel van het werk van Jezus Christus voert de heere Zijn raad volledig uit.

ZALIGHEID Een kernwoord in Lukas is zaligheid (Luk. 1:69 en 77, Luk. 2:30, Luk. 3:6 en Luk. 19:9). God is de Zaligmaker (Luk. 1:47), Die de Heere Jezus stuurt als Zaligmaker van zondaren (Luk. 2:11 en Luk. 19:10). De zaligheid die Christus te-

weegbrengt, betreft zowel de ziel als het lichaam, vergeving van zonden zowel als genezing (Luk. 6:9, Luk. 7:50, Luk. 8:36, 48 en 50, Luk. 17:19 en Luk. 18:42). Het Griekse woord voor zalig maken is behouden of verlossen. Deze zaligheid wordt ontvangen door het geloof (zie Luk. 7:50, Luk. 8:12, 48 en 50, Luk. 17:19 en Luk. 18:42).

ZONDAREN Als de voorloper van de Heere Jezus kondigt Johannes de Doper Gods oordeel aan over de zonden en roept op tot bekering (Luk. 1:16 en Luk. 3:1-18). Lukas beschrijft van alle evangelisten het meest hoe het Evangelie uitgaat naar tollenaars en openlijke zondaren (Luk. 3:12, Luk. 5:27-32, Luk. 7:29, 34 en 37-39, Luk. 15:1, 7 en 10, Luk. 18:9-14 en Luk. 19:1-10).

VROUWEN In het evangelie van Lukas spelen vrouwen een belangrijke rol. Rond de geboorte van de Heere Jezus vertelt Lukas over Maria, Elisabet en Anna (Luk. 1-2) en later over vrouwen die de Heere Jezus volgen en dienen (Luk. 8:1-3 en Luk. 10:38-42). De eerste getuigen van de opstanding zijn vrouwen (Luk. 24:1-12). Ook voor vrouwen brengt de Heere Jezus vergeving (Luk.

7:36-50) en genezing (Luk. 8:43-48).

ARMEN Een andere groep waarvoor Lukas aandacht heeft, zijn de armen en behoeftigen. Meer dan de andere evangelisten heeft hij aandacht voor weduwen (Luk. 2:37, Luk. 7:12, Luk. 18:2-5, Luk. 20:47 en Luk. 21:1-4). Maria zingt over de hongerigen en nederigen (Luk. 1:51-53). De Heere Jezus verkondigt het Evangelie aan de armen (Luk. 4:18, Luk. 7:22 en Luk. 14:21-23) en spreekt hen zalig (Luk. 6:20-23). Zij worden niet door geld en goed gehinderd om hun vertrouwen op God te stellen, net als de kinderen (Luk. 10:21).

GELD EN GOED Maria zingt dat God rijken leeg wegstuurt (Luk. 1:53). De Heere Jezus spreekt het wee uit over de rijken (Luk. 6:24). Rijkdom is een hindernis om het Koninkrijk van God binnen te gaan (Luk. 8:14, Luk. 12:21, Luk. 16:13 en 19-31 en Luk. 18:18-25). Toch is het mogelijk dat rijken zalig worden (Luk. 18:27). Zachéus is er een voorbeeld van. Zijn houding ten opzichte van zijn geld verandert daardoor geheel (Luk. 19:1-10). Wie Christus volgt, verzamelt voor zichzelf een schat in de hemel (Luk. 12:33, Luk. 16:9 en Luk. 18:22).

GEBED Lukas vertelt meer dan de andere evangelisten over het bidden van de Heere Jezus. Alleen Lukas vermeldt dat de Heere Jezus bidt bij Zijn doop (Luk. 3:21), vóór de keuze van Zijn discipelen (Luk. 6:12), vóór de eerste aankondiging

van Zijn lijden (Luk. 9:18), bij de verheerlijking op de berg (Luk. 9:28-29), vóór de verloochening door Petrus (Luk. 22:31-32) en tijdens Zijn kruisiging (Luk. 23:34 en 46). Het gebed van de Heere Jezus brengt de discipelen tot de vraag: 'Leer

ons bidden' (Luk. 11:1). Lukas vermeldt ook als enige evangelist een aantal gelijkenissen die over bidden gaan: de vriend in de nacht (Luk. 11:5-8), de onrechtvaardige rechter (Luk. 18:1-8) en de farizeeër en de tollenaar (Luk. 18:9-14).

☞ Zacharias en Elisabet krijgen een zoon: Johannes. De engel Gabriël brengt aan Maria de boodschap dat zij de moeder zal worden van de Christus. In lofzangen verheerlijken Maria en Elisabet de God van Israël. Na de geboorte van Johannes de Doper verheerlijkt zijn vader Zacharias Gods verlossingswerk.

Inleiding

1 Nademaal velen ter hand genomen hebben om in orde te stellen een verhaal van de dingen die onder ons volkomen zekerheid hebben,

2 Gelijk ons overgeleverd hebben die van den beginne zelven aanschouwers en dienaars des Woords geweest zijn;

3 Zo heeft het ook mij goed gedacht, hebbende alles van voren aan naarstiglijk onderzocht, vervolgens aan u te schrijven, voortreffelijke Theófilus;

4 Opdat gij moogt kennen de zekerheid der dingen waarvan gij onderwezen zijt.

Aankondiging van Johannes' geboorte

5 In de dagen van Herodes, den koning van Judéa, was een zeker priester, met name Zacharias, ^avan de dagorde van Abía; en zijn vrouw was uit de dochteren Aärons, en haar naam Elisabet.

a 1 Kron. 24:10.

6 En zij waren beiden rechtvaardig voor God, wandelende in al de geboden en rechten des Heeren onberispelijk.

7 En zij hadden geen kind, omdat Elisabet onvruchtbaar was en

zij beiden ver op hun dagen gekomen waren.

8 En het geschiedde dat, als hij het priesterambt bediende voor God in de beurt zijner dagorde,

9 Naar de gewoonte der priesterlijke bediening, hem te lote was gevallen ^bdat hij zou ingaan in den tempel des Heeren om te ^creukofferen.

b Hebr. 9:6. c Ex. 30:7. Lev. 16:17.

10 En al de menigte des volks was buiten biddende ter ure des reukoffers.

11 En van hem werd gezien een engel des Heeren, staande ter rechterzijde van het altaar des reukoffers.

12 En Zacharias *hem* ziende, werd ontroerd, en vreze is op hem gevallen.

13 Maar de engel zeide tot hem: Vrees niet, Zacharias, want uw gebed is verhoord, en uw vrouw Elisabet zal u een zoon baren, en ^dgij zult zijn naam heten Johannes.

d vers 60.

14 En u zal blijdschap en verheuging zijn, en velen ^ezullen zich over zijn geboorte verblijden.

e vers 58.

15 Want hij zal groot zijn voor den Heere; ^fnoch wijn noch sterken drank zal hij drinken, en hij zal met den Heiligen Geest vervuld worden, ook van zijner moeders lijf aan.

f Richt. 13:4.

16 En hij ^gzal velen der kinderen Israëls bekeren tot den Heere hun God.

g Mal. 4:6. Matth. 11:14.

17 En ^hhij zal voor Hem heengaan in den geest en kracht van Elía, ⁱom te bekeren de harten der vaderen tot de kinderen, en de ongehoozamen tot de voorzichtigheid der rechtvaardigen, om den Heere te bereiden een toegerust volk.

h Matth. 3:2. Mark. 9:12. i Mal. 4:6.

18 En Zacharias zeide tot den engel: Waarbij zal ik dat weten?

1 Nademaal Aangezien; **1 om in orde te stellen een verhaal van de dingen** om een verslag op te stellen; **2 aanschouwers** ooggetuigen; **3 van voren aan** vanaf het begin; **3 naarstiglijk** nauwgezet; **3 voortreffelijke** hooggeachte; **5, 8 dagorde** afdeling; **7, 18 ver op hun dagen** op hoge leeftijd; **15 van zijner moeders lijf aan** vanaf de moederschoot; **17 voorzichtigheid** bedachtzaamheid.

1. LUKAS

Over Lukas is weinig bekend. De naam 'Lukas' doet vermoeden dat hij geen Jood van geboorte is. Uit opmerkingen van de kerkvader Eusebius van Caesaréa valt op te maken dat hij uit Antiochië zou komen. Wie zijn ouders waren, is onbekend.

Uit de door hem geschreven Bijbelboeken wordt duidelijk dat Lukas opvallend veel belangstelling heeft voor ziekten en kwalen. Dit heeft te maken met zijn medische achtergrond. Lukas was arts (Kol. 4:14).

Uit Handelingen valt op te maken dat Lukas samen met Paulus enkele zendingsreizen heeft gemaakt. In Tróas komt hij voor het eerst in aanraking met Paulus (Hand. 16:8-10).

Uit de tweede brief van Paulus aan Timótheüs blijkt dat Lukas in Rome bij Paulus is, als deze daar aan het einde van zijn leven als gevangene verblijft (2 Tim. 4:11). Hoe en wanneer Lukas is gestorven, is onbekend.

1:1-2 Verschillende mensen hebben geschreven over het leven van Jezus. De verhalen over Hem zijn betrouwbaar. Zij schreven immers op wat zij van ooggetuigen hoorden. De omschrijving 'dienaars des Woords' is op meer mensen van toepassing dan alleen op de apostelen.

1:3-4 Ook Lukas schrijft over het leven van Jezus. Dit doet hij na een zorgvuldig onderzoek naar de feiten. Lukas schrijft het voor Theófilus op (zie inleiding op het Bijbelboek). Lukas hoopt dat Theófilus door het lezen van dit verslag zal geloven dat de dingen waarover hij gehoord heeft, waar zijn.

1:5-6 Lukas begint zijn evangelie met de geschiedenis van Zacharias en Elisabet. Zij zijn beiden rechtvaardig voor God. Zij houden zich strikt aan de wetten van God. Ook stammen ze beiden uit een priestergeslacht. De naam 'Zacharias' betekent: 'de HEERE gedenkt'. De naam 'Elisabet' betekent: 'God heeft gezworen'. Zacharias en Elisabet leven in de tijd van koning Herodes de Grote. Herodes regeert van 40 tot

4 voor Christus over het gebied Judéa. Herodes de Grote is beroemd vanwege de herbouw van de tempel in Jeruzalem. Tegelijkertijd is hij berucht vanwege zijn wreedheid (zie Matth. 2:16). Zacharias behoort als priester tot de 'dagorde van Abía' (zie 1 Kron. 24:10). Alle priesters waren verdeeld over 24 groepen (zie 1 Kron. 24:7-18). Elke groep had twee keer per jaar dienst in de tempel.

1:7 Zacharias en Elisabet hebben geen kinderen. Beiden zijn inmiddels op hoge leeftijd en Elisabet is onvruchtbaar (zie Gen. 18:11). Kinderloosheid werd gezien als een grote schande (zie Gen. 30:1).

1:8-9 De taken in de tempel worden via loting verdeeld. Zacharias krijgt de taak om het reukoffer te brengen. Een priester voerde deze taak hooguit één keer in zijn leven uit. Het brengen van het reukoffer in het heilige was dan ook een hoogtepunt in het leven van een priester.

1:10 Het volk bidt in de voorhof (*buiten*) van de tempel.

1:11-12 Op dat moment verschijnt er een engel aan Zacharias. De engel staat naast het altaar, waarschijnlijk aan de zuidzijde, omdat het altaar was gericht naar het oosten. Zacharias is erg bevreesd (vers 29-30 en 65 en Luk. 2:9). Veel priesters behoorden in die tijd tot de groep van de sadduceeën. Deze groepering geloofde niet in het bestaan van engelen (zie Hand. 23:8).

1:13 De engel stelt Zacharias gerust: vrees niet. Dit troostwoord klinkt vaak in het Oude en het Nieuwe Testament. De engel laat hem weten dat zijn gebed is verhoord: hij zal een zoon krijgen. Hij moet zijn zoon Johannes noemen. De naam 'Johannes' betekent: God is genadig.

1:14-15 De geboorte van Johannes zal niet alleen voor Zacharias en Elisabet, maar ook voor veel anderen tot vreugde zijn. Vreugde is een sleutelwoord in de eerste twee hoofdstukken van Lukas. Johannes zal een groot profeet zijn. Onder de profeten die geboren zijn, zal niemand zo groot zijn als hij. Vanaf zijn geboorte zal hij vervuld zijn met de Heilige Geest. De vervulling met de Heilige Geest wijst op de wedergeboorte (zie Joh. 3:5-6 en Luk. 1:41), maar ook op zijn bijzondere taak als de voorloper. Dat Johannes geen wijn en sterke drank mag drinken, wijst op het nazireeërschap (zie Num. 6:1-8).

1:16-17 Johannes vertoont overeenkomst met Elía. Evenals deze profeet uit het Oude Testament zal Johannes oproepen tot bekering. Hij zal doen wat Maléachi heeft geprofeteerd (zie Mal. 4:5-6). Zo zal hij het dwalende volk Israël voorbereiden op de komst van de Messías. Velen zullen zich bekeren vanwege zijn prediking (zie Mark. 1:5).

Want ^kik ben oud, en mijn vrouw is ver op haar dagen gekomen.

k Gen. 17:17.

19 En de engel antwoordde en zeide tot hem: Ik ben Gabriël, die voor God sta, en ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze dingen te verkondigen.

20 En zie, gij zult zwijgen en niet kunnen spreken, tot op den dag dat deze dingen geschied zullen zijn; om dies wil dat gij mijn woorden niet geloofd hebt, welke vervuld zullen worden op hun tijd.

21 En het volk was wachtende op Zacharias, en zij waren verwonderd dat hij zo lang vertoefde in den tempel.

22 En als hij uitkwam, kon hij tot hen niet spreken; en zij bekenden dat hij een gezicht in den tempel gezien had. En hij wenkte hun toe en bleef stom.

23 En het geschiedde als de dagen zijner bediening vervuld waren, dat hij naar zijn huis ging.

24 En na die dagen werd Elisabet, zijn vrouw, bevrucht; en zij verborg zich vijf maanden, zeggende:

25 Alzo heeft mij de Heere gedaan, in de dagen in welke Hij mij aangezien heeft om 'mijn versmaadheid onder de mensen weg te nemen.

l Gen. 30:23. Jes. 4:1.

Aankondiging van Jezus' geboorte

26 En in de zesde maand werd de engel Gabriël van God gezonden naar een stad in Galiléa, genaamd Nazareth;

27 ^mTot een maagd die ondertrouwd was met een man wiens naam was Jozef, uit het huis Davids; en de naam der maagd was Maria.

m Matth. 1:18.

28 En de engel tot haar ingekomen zijnde, zeide: Wees gegroet, gij begenadigde; de Heere is met u, gij zijt gezegend onder de vrouwen.

29 En als zij hem zag, werd zij zeer ontroerd over dit zijn woord en overlegde hoedanig deze groetenis mocht zijn.

30 En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden.

31 ⁿEn zie, gij zult bevrucht worden en een Zoon baren, en zult Zijn ^oNaam heten JESUS.

n Jes. 7:14. o Matth. 1:21.

32 ^pDeze zal groot zijn en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en ^qGod de Heere zal Hem den troon Zijns vaders Davids geven;

p Jes. 54:5. q 2 Sam. 7:12. Ps. 132:11. Jes. 9:6.

33 ^rEn Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

r 1 Kron. 22:10. Ps. 45:7; 89:37. Jer. 23:5. Dan. 7:14, 27. Micha 4:7. Hebr. 1:8.

34 En Maria zeide tot den engel: Hoe zal dat wezen, dewijl ik geen man beken?

35 En de engel antwoordende zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.

36 En zie, Elisabet, uw nicht, is ook zelve bevrucht met een zoon in haar ouderdom; en deze maand is haar, die onvruchtbaar genaamd was, de zesde.

37 ^sWant geen ding zal bij God onmogelijk zijn.

s Job 42:2. Jer. 32:17. Zach. 8:6. Matth. 19:26. Luk. 12:27.

38 En Maria zeide: Zie, de dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw woord. En de engel ging weg van haar.

20, 23 vervuld ten einde gekomen; **21** vertoefde bleef; **22** bekenden begrepen; **28** tot haar ingekomen bij haar binnengekomen; **29** overlegde vroeg zich af; **29** hoedanig deze groetenis mocht zijn wat deze groet betekende.

1:18 Zacharias gelooft het woord van de engel niet. Hoe kan een vrouw op hoge leeftijd nog een kind ontvangen? Evenals Abraham, Gídeon en Hizkia vraagt hij om een teken.

1:19 De engel zegt dat hij Gabriël is (Gabriël betekent: sterke man Gods). Hij is een van de engelen die in Gods nabijheid verkeert. Deze machtige engel is door God gezonden om de goede boodschap te brengen. Dat zou voor Zacharias een reden moeten zijn om zijn woord te geloven.

1:20 Zacharias krijgt een teken. Hij zal niet kunnen spreken totdat zijn zoon geboren is. Dat is een straf voor zijn ongelof. Maar het is ook een bewijs dat God zal doen wat Hij beloofd heeft. Het Griekse woord voor 'stomheid' kan ook slaan op doofheid. Het is niet onwaarschijnlijk dat Zacharias doofstom is geworden (zie uitleg vers 62).

1:21-22 Het volk wacht buiten op de priesterzegen (zie Num. 6:22-26). Met handgebaren geeft Zacharias aan dat hij niet kan spreken en dat het volk naar huis moet gaan.

1:23 Na een halve maand werken in de tempel (zie uitleg vers 5) gaat Zacharias naar huis. Hij woont in een stad in de bergen van Juda (zie vers 39).

1:24-25 Elisabet wordt zwanger. Ze houdt haar zwangerschap in het begin verborgen voor anderen, om zich in grote blijdschap geheel aan de Heere te kunnen wijden. Kinderloosheid werd gezien als een teken van Gods ongenoegen en had vaak afwijzing van de omgeving tot gevolg.

1:26-27 Als Elisabet zes maanden zwanger is, krijgt Maria bezoek van de engel Gabriël. Maria is verloofd (*ondertrouwd*) met Jozef. Ze woont in de stad Nazareth (zie 3).

1:28-29 De engel noemt Maria 'begenadigd' en 'gezegend', omdat zij door God is uitgekozen om moeder te worden van de Zaligmaker. Maria raakt in ernstige verwarring over deze bijzondere begroeting.

1:30-31 Gabriël neemt de vrees van Maria weg. Hij kondigt de geboorte van een Zoon aan. Maria moet haar Zoon 'Jezus' noemen. Die naam betekent: Zaligmaker (zie Matth. 1:21).

1:32-33 Gabriël zegt dat deze Jezus de Zoon van de Allerhoogste is en groot zal zijn. Daarmee bedoelt Gabriël dat Jezus ver uitstijgt boven Johannes (vers 15) en anderen. Hij is de beloofde Nakomeling van David en zal eeuwig Koning zijn (zie 2 Sam. 7:12-17).

1:34 Maria toont geen ongelof na de bood-

schap van de engel, in tegenstelling tot Zacharias (vers 18). Wel vraagt ze zich af hoe het woord van de engel vervuld kan worden. Ze is immers nog ongehuwd en heeft nog geen gemeenschap met een man gehad.

1:35 De engel Gabriël beschrijft de geboorte van Jezus als een bijzondere daad van God. De Heilige Geest zal ervoor zorgdragen (zie Gen. 1:2) dat dit Kind ontvangen wordt. Maria zal zwanger worden zonder toedoen van een man. Het Kind zal daarom iemand zijn zonder zonde (*Heilige*, zie 2 Kor. 5:21 en Hebr. 4:15). Zijn ontvanging in Maria door de Heilige Geest bewijst dat Christus waarlijk Mens is geworden.

1:36 Gabriël geeft Maria ongevraagd (in tegenstelling tot Zacharias in vers 18) een teken. Hij vertelt haar dat ook Elisabet zwanger is. Elisabet is familie van Maria.

1:37 God is almachtig. De Heere sprak dezelfde woorden toen Hij de geboorte van Izak aankondigde (zie Gen. 18:14).

1:38 Maria onderwerpt zich aan de Heere. Ze laat weten dat ze gewillig is om de moeder van de Zoon van God te worden.

www.bijbelcentrum.nl

Online Bijbelcursus

www.onlinebijbelcursus.nl